

עת"א 42292/11/14 - רוני מולדובן נגד ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון

בית המשפט המחויזי בחיפה

11 דצמבר 2014

עת"א 42292-11-14 מולדובן (אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקה האסירים
וachusetts

בפני הרכב כב' השופטים:
רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

abhängigם
בראהם אליקים
בטינה טאובר
העוטר

רוני מולדובן (אסיר)

נגד

ועדת שחרורים מקום מושבה בכלא דמון

המשיבה

פסק דין

השופט ר' שפירא, סגן נשיא [אב"ד]:

הרקע לעתירה:

בפנינו עתירת אסיר נגד החלטת ועדת שחרורים שהתקנסה בבית הסוהר דמון ביום 11/11/14 ואשר דחתה את בקשהו של העוטר לשחרור מוקדם על תנאי וברישון לפי חוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א - 2001 (להלן: "חוק שחרור על תנאי מאסר").

העוטר, יליד 1972, מרצה מאסר של 8 חודשים בגין עבירות מס כתוצאה Mai הגשת דוחות מס במועד, אי הגשת הצהרת הון ואי העברת ניכויים במקורו. ערעור שהגיש העוטר על חומרת העונש וכן בקשה רשות ערעור שהגיש לביהמ"ש העליון נדחו. העוטר החל לרצות מאיסרו בבית סוהר חרמוני ביום 17.7.14 ובמהלך מאיסרו, בתאריך 9/9/14 התבקש מעברו לבית סוהר קישון כאסיר עבודה באגף אסרי עבודה.

טענות העוטר:

העוטר טוען כי נפל פגם בהחלטת ועדת השחרורים שלא שקלה את כל השיקולים הרלוונטיים, ושקללה שיקולים שאינם רלוונטיים להחלטה, כגון העובה שערכו של העוטר נדחה בבית המשפט המחויזי, כמו גם בקשה רשות הערעור שהגיש לביהמ"ש העליון.טען כי חלק מהתשויות העובדות עלייה נסמכה החלטת ועדת השחרורים מוטעה בבסיסו.

העוטר טוען כי מדובר בחזקת הסוציאלית שהוגש לו ועדת השחרורים עולה כי העוטר מתפרק לשבעות רצון המmonsim

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקי דין

עליו, ללא עבירות ממשמעת, נמצא בקשר מעקבי עם עו"ס, מרבה לפנות בעיקר סיבת הקשיים עם בנו הקטן והצורך בחופשיות. נטען כי על פי הדוח שהוגש לוועדת השחרורים העותר מסביר את העבירות במצבה כלכלית אליה נקלע, ללא הבעת נזקקות טיפולית, אינו מתאים למכירת פיקוח רשות". נטען כי בהתאם למפורט בדוח הסוציאלי שהוגש לוועדת השחרורים שירות המבחן התרשם כי העותר נעדר דפוסים עבריניים, שואף להתנהגות נורמטיבית, קיימת נתיה להזינח מחויבות ותחשושת אחראיות וקיים דפוס חרדי של הפרת החוק ויש מקום להליך טיפול. שלל נזקקות טיפולית הומלץ על עבודות שירות לאור מצוקה כלכלית קשה. בפרק הסיכום נקבע **"מסביר את העבירות במצבה כלכלית לה נקלע. ללא הבעת נזקקות טיפולית, אינו מתאים למכירת פיקוח רשות"**. עוד נטען כי הוגש לוועדה דוח סיכום בדיקה שנערכ לבנו הקטן, בן ה-8 וחצי, של העותר, אשר לוקה בהפרעת קשב חמורה, ומדו"ח זה ניתן ללמידה כי הנזק שנגרם לקטין כתוצאה מהיעדרות העותר הינו בלתי נסבל וכל יום שחולף, שהעותר לא נמצא בקרבת בנו, עשוי לגרום לנזק בלתי הפיך לקטין.

לטענת העותר, החלטת ועדת השחרורים ביחס לנושא כאוב זה אינה עולה בקנה אחד עם הרצינול העומד בבסיס ההליך והואודה נמנעה משלקו את משמעות הנזק שעשוי להיגרם לבנו של העותר כתוצאה מי שחררו של העותר לאחר ריצוי שני שלישי ממאסרו.

העותר טוען כי ועדת השחרורים שגתה כאשר קבעה, כמעט במנוגך מהדו"ח, חות שהוגש בעניינו של העותר, כי אחת מהסיבות לדוחות בקשרו לשחרור מוקדם הינה מפאת מסוכנותו. נטען כי ועדת השחרורים התעלמה מכך שהעותר שובץ לקטגוריה ב/2 והוא כבר לשולש חופשיות.

עוד טוען העותר כי הטענות שנכתבו בדו"ח חות בעניינו לפיהן לכואורה העותר לא הביע נזקקות טיפולית הין מופרכות. נטען כי העותר נפגש לפחות 4 ד考ות עם נציג רשות ואנציג רשות'א בעצמו הוודע לעותר כי אין לו כל תכנית עבורו נוכח העבירות שביצע ויתרת שליש תקופת המאסר הקצרה שלו. נטען כי העותר לא אמר לו שאינו זוקק לטיפול. נטען כי למרות טענות נציג היועמ"ש לפני הוועדה, שבו לאחר קיומה של הוועדה הוצע לעותר להשתלב בקבוצה טיפולית שנפתחה בקיישון והעותר החל להשתתף בה. עוד טוען כי העותר הגיע לבית סוהר חרמון הנחשב לבית סוהר טיפול שיקומי אך לאור שיקולים זרים החילט בית הסוהר להעביר את העותר לכלא קישון שכן שם ניתן יהיה לעשות שימוש בכישוריו של העותר (בנייה או אינסטלציה).

העותר טוען כי היה אסיר למופת והתנהגותו הייתה בהתאם לכללים, ללא כל בעיות התנהגות ולא עבירות ממשמעת. נטען כי העבירות שביצע אין מudioות על מסוכנות וכי כלל לא ברור איזה טיפול ניתן להעניק היום בכלל למשתמשי מס. נטען כי במקרה זה העותר איבד את חירותו כתוצאה מהعبירות שביצע.

באשר לקביעת ועדת השחרורים כי זהו מאסרו השלישי של העותר טוען כי יש בקביעה זו החמרה יתר על המידה שכן העותר ריצה מאסר ראשון על דרך של עבודות שירות ולא הובא לדין בפני ועדת שחרורים גם במאסרו השני, שאמנם היה מאסר של ממש, אך לתקופה של 6 חודשים, לא נדרש לוועדת שחרורים משעה שקיבל שלישי נזקחות. لكن זו הפעם הראשונה שהוא מתיצב בפני ועדת השחרורים.

עוד טוען העוטר כי כתוב האישום הוגש בשנת 2009 בשיהו ניכר על אי הגשת הצהרת הון לשנת 2001, דוח לשנת 2002, שהיה צריך להשיג עד שנת 2004, ודוחות חברה לשנת 2004 - 2005 ו- 2007 - 2008. כלומר, מדובר במקרה ישן ושירות המבחן בעצמו המליץ כי העוטר ירצה עונשו על דרך של עובדות שירות. נטען כי למורת זאת הוטל עליו מססר בפועל והעוטר ריצה שני שליש ממאסרו על הצד הטוב ביותר ושילם את חובו לחברת ויש מקום להתייחס להמלצת הנ"ל של שירות המבחן גם בעת שיקילת קביעת ועדת השחרורים כי העוטר מסוכן.

העוטר טוען כי במקרה הנדון נפל פגם בהחלטת ועדת השחרורים וכן יש לבטל את החלטתה.

טענות המשיבה:

המשיבה טוענת כי ההחלטה ועדת השחרורים אינה סבירה ולא נפל בה פגם מצדיק התערבות. נטען כי בין השיקולים שצריכה הוועדה לשקל נמצאים גם שיקולים בעניין כתבי האישום שבעתים מרצה העוטר מססר, תכיפות ביצוע העבריות ועובדת להיות העוטר עבריין רצידיביסט. נטען כי מסוכנותו של העוטר מתחבطة בנTEL שהוא מהוועה על הציבור והעובדת שהוא לא נראה מפני החוק. נטען שהעוטר מוכיח בדפוסי ההתנהלות שלו שאינו ראוי לשחרור מוקדם והוא מסוכן לציבור לאחר ש חוזר לרצות עונש בגין עבריות מס בפעם השלישייה. נטען כי העוטר אינו ראוי לשחרור מוקדם וזאת על סמך העבר שלו והעובדת שכבר שוחרר שוחרר מוקדם בעבר וחזר לבצע עבריות.

דין ומסקנות:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיונו אמלץ לחבריו לקבוע כי בהחלטת ועדת השחרורים נפל פגם מצדיק התערבות.

ראוי להזכיר את הכללים החלים על בית משפט לבואו לבחון את ההחלטה של ועדת השחרורים. ראה לעניין זה דברים שנאמרו ברע"ב 3686/2010 סמיר גנאה נ' ועדת השחרורים (ניתן ביום 9.12.10):

"**וודges כי בית המשפט המחודי שבתו כבית משפט לעניינים מנהליים אינו פועל כערכאת ערעור על החלטת הוועדה,** אלא הוא בוחן את ההחלטה כהחלטה מינימלית, ומכאן שה汰ערבותו של בית המשפט תיושה רק במקרים בהם קמה עילה מלאה המאפיינת את המשפט המינימלי כנגד ההחלטה הוועדה. על בית המשפט לשמור על מרחב של שיקול דעת לוועדה בההחלטה לגבי שוחרר אסירים, ולהתערב בחារטוטיה רק אם הן לוקות בחוסר סבירות קיצוני (ראו בין היתר: עע"א 2/83 ועדת השחרורים נ' אסיאס, פ"ד לז(2) 688 (1983); בג"ץ 89/01 הוועד הציבורי נגד עניינים נ' ועדת השחרורים, פ"ד נה(2) 838, 871 (2001); רע"ב 4570/02 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 236 (2002))."

למרות האמור לעיל, במקרה זה סבורני כי יש מקום להתערב בהחלטת ועדת השחרורים שכן נפל פגם בשיקולים שנשקלו על ידי הוועדה.

מהחלטת הוועדה עולה כי ההחלטה ניתנה בהסתמך על תסקרים ודוחות מהם עולה כי קיימים אצל העוטר דפוס חזרתי של הפרת החוק ונראה שיש מקום להליך טיפול, אך האסיר לא הביע נזקקות לכך. הוועדה צינה כי מהדו"ח הסוציאלי של שב"ס עולה כי האסיר מועסק כאסיר בעודה ללא בעיות ממשמעת ולא חמ"ן שלו. כן התייחסה הוועדה לאמירה העולה מהדו"ח הסוציאלי לפיה האסיר מסביר את העבירות במצוקה כלכלית אליה נקלע, אך לא הביע נזקקות טיפולית ולכן לא נמצא מתאים לתוכנית בפיקוח רשות". על כן, נקבע כי לא נמלאו התנאים המאפשרים שחרורו המוקדם של העוטר מפאת מסוכנותו ולאור העובדה שמדובר במקרה עבירות דומות וגם עונשי המאסר שהוטלו עליו בעבר לא גרמו לכך שיפנים את חומרת התנהגותו וימנעו מלהזור ולבצע את העבירות.

המבחן העיקרי העומד בסיסו דיןימה של ועדת השחרורים הוא שאלת מסוכנותו של האסיר. מסקנה זו מתחבשת מהוראות הרישא של סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר הקובעת כי: "**בבואה להחלטת אם ראוי אסיר לשחרור על-תנאי, תשקול הוועדה אתopsis הכספי משחרورو של האסיר לשלוום הציבור, לרבות למשפחתו, לנפגע העבירה ולבטיחו המדינה, את סיכויו שיקומו של האסיר ואת התנהגותו בכלל; לשם כך תביא הוועדה בחשבון.....".**

כידוע, בעבירות מס מסוכנות אינה נשקפת לציבור מהערביין, אלא מסוכנות עקיפה דרך פגעה בקופה הציבורית. لكن שחרורו של העוטר בנסיבות המקרה חרודים או שלושה קודם למועד השחרור המלא לא יסקן את הציבור באופן ישיר ומידי ואין סיכון זה שקול לסייע הנש��ף מערביינים שביצעו עבירות אלימות או מין, לשם הדוגמא.

שים קלים נוספים הנשלקים על ידי הוועדה, כמפורט בסעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, הינם העבירה שבשלה נושא האסיר עונש מאסר, לרבות נסיבות ביצועה, סוגה, חומרתה, היקפה ונסיבותיה, תקופת המאסר שנגזרה עליו, תוכנים של כתבי אישום התלויים ועומדים נגד האסיר, הרשעות קודמות של האסיר, מספרן, תכיפותן, סוג העבירות בהן הורשע, חומרתן, נסיבות ביצוען, תוצאותיהן, היקפן ותקופות המאסר שנשא בשלהן, דינמים קודמים בוועדות בעניינו של האסיר והחלטהות בהם, התנהגות חיובית או שלילית של האסיר בבית הסוהר במהלך תקופת מאסרו, לרבות התנהגות טובה במהלך תקופת המאסר, גילוי יחס חיובי מצד האסיר לעבודה ולצדדים שננקטו לשם שיקומו וכיוצא"ב. כן יש להבaya בחשבון חוות דעת שניתנו בעניינו של האסיר, לרבות חוות דעת של הרשות לשיקום האסיר, אם ניתנה, לעניין שחרורו על-תנאי של האסיר, שלא ינתן משקל גדול יותר ככל שהחלק מעונש המאסר שנשא האסיר קטן יותר. כן יש להבaya בחשבון נתונים אישיים של האסיר, לרבות גילו ומעמדו המשפטי.

בעניינו, כאמור, ניתן רב על ידי הוועדה לכך שהאסיר לא הביע נזקקות טיפולית ולאחרן לא נמצא מתאים לתוכנית בפיקוח רשות". עם זאת, המשיבה לא פירטה איזה תוכנית בפיקוח רשות"א הוצאה לאסיר ולא נסתרה טענתה העוטר כי נציג רשות"א אמר בפיגישתו עם העוטר כי אין לו תוכנית להציג לו. טענות המשיבה בעניין זה נטענו בעלמא ולא הובא כל בסיס לטענה כי העוטר סירב להשתתף בתוכנית כלשהי שהוצעה. כך גם לא נסתרה טענתו של העוטר כי כאשר הוצאה לו תוכנית, שבוע לאחר קיום הוועדה, העוטר הסכים והחל להשתתף בה.

לעומת המשקל הרב שהעניקה הוועדה למסוכנותו של העוטר ולהעדר תוכנית בפיקוח רשות"א, נראה כי לא ניתן משקל מספיק בשיקולי הוועדה לסוג העבירות שביצע העוטר ולזמן ביצוע העבירות והתקופה שחלפה מאז ביצוען, תקופת

המאסר שנגזרה עליו, והתנהגותו החיובית בבית הסוהר במהלך תקופת רצוי מאסרו, אשר באה לידי ביטוי גם בחו"ד שהוגשו לוועדה בעניינו. העוטר אף יצא לחופשות וחזר לבית הסוהר ולא ביצע כל עבירות נוספות ויש בכך משום השפעה על שיקולי המסווכנות, שכן הדבר מוכיח כי ניתן לחתם בו אמון ואין בשחרורו המוקדם כדי לסכן את הציבור. כמו כן, לא ניתן כלל משקל לכך שהעוטר נשא חלק גדול מעונש המאסר. לא ניתן כלל משקל לננתונים האישיים של העוטר, לרבות גילו ומעמדו המשפחתית ומעמדו של בנו כפי שהוא בחו"ד שהוגשה על ידי ב"כ העוטר. כל אלו לא מצויים ביטוי בהחלטת ועדת השחרורים ונראה כי ניתן משקל רב מדי לשיקולים בדבר מסוכנות והעדר תוכנית בפייקוח רשות, זאת כאשר לא נסתירה טענתו של העוטר כי כלל לא הוצאה לו תוכנית בפייקוח רשות לא לפני מועד קיום הוועדה.

לאור האמור לעיל, בנסיבותיו המיעילות של מקרה זה, סבורני כי החלטת ועדת השחרורים לדוחות את הבקשה של העוטר לשחרור מוקדם חריגת ממתחם הסבירות ואני מתחשבת בשיקולים רלוונטיים(lnסיבותו של העוטר ומצדקה התערבותותנו).

בהתאם, אציג לחברו לבטל את ההחלטה ועדת השחרורים מיום 14/11 ולהורות על שחרורו של העוטר על תנאי בכפוף למילוי התנאים הקבועים בסעיף 13(ד) לחוק שחרור על תנאי מאסר.

ר' שפירא, ס. נשייא
[אב"ד]

השופט א' אליקים:

אני מסכימים.

abrahem alikim, shofet

השופט ב' טאובר:

אני מסכימה.

batina tauber, shofet

החליט להתערב בהחלטת ועדת השחרורים ולהורות על שחרורו המוקדם של העוטר בכפוף למילוי התנאים הקבועים בסעיף 13(ד) לחוק שחרור על תנאי מאסר.

עמוד 5

אנו מעצבים את ביצוע פסק הדין עד ליום 17.12.14 בשעה 12:00 וזאת כדי לאפשר לב"כ המשיבה לשקל עמדתה. עם זאת, ובשים לב למצוקת הבן הקטין ובשים לב לחג החנוכה הקרוב, ראוי כי יעשה מאמץ לגבש עמדה בכל הנוגע להמשר הטיפול בעניינו של העוטר בהקדם האפשרי.

יש לשלווח בדחיפות עותק פסק דין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ט כסלו
תשע"ה, 11 דצמבר
2014, שעה 23:30
בהעדר הצדדים.

בティנה טאובר, שופט

abrahem alikim, שופט

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]